

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΜΑΪΟΥ 1829.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑτησίᾳ, Τάλαρ. Διόταλ. 3
Ἑξαμηνιαία . . . 3
Τριμηνιαία . . . 1 1/2
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μόνον τῷ Γραφεῖ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅσα δὲ τὰ ἀποκαταστήματα τῶν
Ποσειδωνίων, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 12,371. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Ἡ κηδεία τοῦ μακαρίτου Φ. Ἀβνεῦ Ἀστιγγος θέλει ἐνεργηθῇ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς τούτου κατὰ τὸ συναπτόμενον πρόγραμμα.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου θέλει φροντίσει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν τῷ προγράμματι διαλαμβανομένων.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΔΗΣ.

Αρ. 12,372. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὴν παραμονὴν τῆς 20 Μαΐου, προσδιορισθείσης διὰ τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου Φ. Ἀβνεῦ Ἀστιγγος, ὁ νεκρὸς αὐτοῦ φερόμενος ἐπὶ κραββάτου, καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ Μέλη τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, ἀπὸ τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῆς νήσου ταύτης, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς τῶν ἐνταῦθα προσωρμισμένων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων, θέλει ἀποτεθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος ἐντὸς τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Τὸ πρωτὶ τῆς 20 Μαΐου ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ὅλος ὁ κλήρος, ὅλαι αἱ ἐνταῦθα εὐρισκόμεναι πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ θέλοντες τῶν φιλελλήνων καὶ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν θέλουσιν συναθροισθῇ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Περὶ τὴν ἑκτὴν ὥραν τὸ πρωτὶ ὁ Κυβερνήτης συνοδευόμενος ἀπὸ Ἐπατροπῆν τοῦ Πανελληνίου θέλει φθάσει εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν συντήμου ἐπικηδείου εὐχῆς θέλει γνῇ ἡ ἐκφορὰ τοῦ νεκροῦ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐκατὸν ναῦται πενήθοροντες θέλουσιν προπρενεσθαι.

Κατόπιν αὐτῶν τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλουσιν φερεῖ ἐπὶ τετραγώνου καλυμμένου μετὰ τὰ ἐθνικὰ χρώματα τὴν σπάην, τὰς ἐπωμίδας καὶ τὸν πῖλον τοῦ μακαρίτου.

Θέλει παρακολουθεῖ ὅλος ὁ κλήρος ἐνεδυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφ.α.

Κατόπιν τοῦ κλήρου θέλει φερεσθαι ὁ κραββάτος βαρυσταζόμενος ἀπὸ ὀκτὼ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τέσσαρας πλοίαρχων, κρατοῦντας τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἐπὶ τοῦ κραββάτου καλύμματος.

Θέλει παρακολουθεῖ ὁ Κυβερνήτης καὶ ὅλοι οἱ ἐν τέλει πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ φέροντες ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος σημεῖον πένθους.

Ἡ φρουρὰ τῆς νήσου θέλει ἀκολουθεῖ τελευταία πάντων.

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν ἡ συνοδία τοῦ νεκροῦ θέλει διενθυθῇ πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ λιμένος, ὅπου θέλουσιν εὐρεσθαι ἐτοιμασμένοι αἱ ἀναγκαῖαι λέμβοι διὰ τὴν μεταφέρωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀτμοκινήτων καὶ λοιπῶν διωρισμένων πλοίων.

Ἡ λέμβος, ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει τεθῇ ὁ νεκρὸς, θέλει φερεῖ σκέπη πένθιμον, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ κωπηλάται θέλουσιν φερεῖ τὸ σημεῖον τοῦ πένθους ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέμβου θέλουσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ τέσσαρες πλοίαρχοι οἱ συνοδεύοντες τὸν κραββάτον τοῦ νεκροῦ.

Ἀρα φθάσῃ ἡ φέρονσα τὸν νεκρὸν λέμβος εἰς τὸν διωρισμένον γὰρ δεχθῇ αὐτὴν πλοῖον, θέλει χαμηλωθῇ ἡ σημαία τοῦ πλοίου, καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πένθους θέλουσιν λάβει καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα, τὰ διωρισμένα γὰρ μεταφέρωσιν τοὺς συνακολουθοῦντας τὴν κηδείαν εἰς Πόρον.

37 κρότοι κανονίων, ἰσαριθμοὶ μετὰ τὰ ἐτῆ τῆς ἡλικίας τοῦ μακαρίτου, θέλουσιν σημαίνει τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπικηδείου θαλασσίον πομπῆς.

Φθάνοντα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρου τὰ πλοῖα θέλουσιν ῥίψει τὴν ἄγκυραν ἀπέναντι τοῦ ναυστάθμου κατὰ σειράν, καὶ πρῶτον θέλουσιν ἐξέλθῃ οἱ συνοδεύοντες τὴν κηδείαν, μετὰ δὲ τούτους ὁ Κυβερνήτης, ὅστις θέλει χαμηλωθῇ ἀπὸ τὰ πλοῖα, καὶ τελευταῖος πάντων θέλει ἐξέλθῃ ὁ νεκρὸς.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς λέμβου τῆς φερούσης τὸν νεκρὸν.

από τὸ πλοῖον, θέλει γενῇ ὁ αὐτὸς κανονοβολισμὸς, καὶ εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῶν πλοίων ἀπὸ Αἰγίναν.

Ἐνας λόχος πεζικοῦ τακτικοῦ θέλει εὐρεθῇ παραπεμπόμενος ἐμπροσθεν τοῦ ναυστάθμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ναυτικῶν, μία Ἐπιτροπὴ τοῦ τακτικοῦ σώματος, καὶ ὅλοι οἱ παρενρισκόμενοι πλοίαρχοι λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ θέλουν συνοδεύειν τὸν κράββατον ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ ναυστάθμου.

Ἡ δὲ ἐκφορὰ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι τοῦ προσδεδειμένου διὰ τὴν ταφὴν τοῦ νεκροῦ μέρους θέλει γενῇ, ὅπως ἐγένετο καὶ ἀπὸ τοῦ Ὀρφανοτροφείου μέχρι τοῦ λιμένος τῆς Αἰγίνης μετὰ μόνας τὰς ἀκολουθοῦσας.

Ἐνας λόχος πεζῶν τοῦ τακτικοῦ σώματος θέλει προεργεῖσθαι, τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Καρτερίας, ἢ εἰς ἀπορία αὐτῆς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐφέρθη ὁ νεκρὸς ἀπὸ Αἰγίναν εἰς Πόρον, θέλει ἀκολουθεῖ, τελευταῖον πάντων καὶ πένθηφορῶν, τὴν συνοδίαν.

Ἀφ' οὗ φθάσει ὅλη ἡ συνοδία εἰς τὸ προσδεδειμένον διὰ τὴν ταφὴν μέρος, ὁ φέρων τὸν νεκρὸν κράββατος θέλει τεθῇ πλησίον τοῦ τάφου, καὶ μετὰ σύντομον ἐπικήδειον εὐχὴν, ὁ Κ. Σπυρίδων Τρικούτης θέλει ἐκφωνήσῃ λόγον.

Μετὰ τὸν λόγον καὶ τὸν συνήθη νεκρικὸν ἀσπασμὸν, ὁ νεκρὸς θέλει τεθῇ ἐντὸς τοῦ τάφου, καὶ ὅλοι οἱ παρενρισκόμενοι θέλουν ἐπὶ ῥίψει μέρος χώματος, ἀρχομένου πρώτου τοῦ Κυβερνήτου.

Ὁ λόχος τῶν τακτικῶν καὶ τὰ συνοδεύοντα τὴν κηδεῖαν πληρώματα θέλουν ἀποχαιρετήσῃ τὸν νεκρὸν μετὰ τριπλοῦν τουφεκυβολισμὸν, καὶ ἡ ἐπανάληψις 37 κρότων καπολιῶν τῶν πλοίων θέλει σημάνει τὸ τέλος τῆς κηδείας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 15 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

ΕΓΧΟΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 16 Μαΐου.

Χθὲς ἐφθάσεν ἐνταῦθα ἐκ Νεοκάστρου δι' ἡμερῶν τεσσάρων ὁ Ναύαρχος Ἀγγλος ἐπὶ τοῦ δικρότου Ἀσίας, συνωδευμένος καὶ ἀπὸ ἑτέρα τρία Ἀγγλικά πολεμικά πλοία, δηλ. τὸ δικρότον Δεκαπέντε Φρούρια, τὴν φρεγάταν Λαβλόνδ καὶ τὸ κότερον Ρέξ. Τὸ ἑσπέρας ὁ Κύριος Π. Μάλκολμ ἔλαβεν ἐκτεταμένην συνέντευξιν μετὰ τοῦ Κυβερνήτου καὶ σήμερον πρωτὶ ἀνεχώρησε.

Σήμερον τὸ πρωτὶ ἦλθεν ἐκ Πόρου καὶ ὁ τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου Ναύαρχος Κόμης Εὐδῆνος ἐπὶ τῆς κορβέττας Νεοκάστρου.

Δύο ἑτέρα βασιλικά βρίκια ἐφθασαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα τῆς Αἰγίνης, τὸ μὲν Ῥωσικὸν. Ὅτα ἐρχόμενον ἐκ Μάλτας, ὅθεν ἀνεχώρησε τὴν 10 τοῦ μηνὸς, τὸ δὲ Αὐστριακὸν Κούκκουρον Ὅρος, ἐκ Σμύρνης διὰ τεσσάρων ἡμερῶν.

Κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀνεχώρησεν ἐκ Μοδάνης ὁ Μαρεσσάλος Μ. Μαιζὼν, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του Γαλλίαν, συνωδευμένος ἀπὸ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 30 Ἀπριλίου.

Τὴν 28 φθάσας ἐνταῦθα Πέρσης τις Οὐλεμάς ἀνῆγγειλε τὴν μετ' ὀλίγον ἔλευσιν Πρέσβευς τοῦ καὶ ἔθνους ἐκείνου.

Ὁ Πρέσβυς δὲ ἐκεῖνος ὀνομάζεται Σιδδῇ Χάν, ἡγεμὼν Ἀρμένιος ἐνρισκόμενος ἐν ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ τοῦ Τεχερανίου αὐλῇ. Διηγούνται δὲ οἱ συνομιλήσαντες μετὰ τοῦ Οὐλεμά ὅτι φοβούμενοι οἱ Πέρσαι τὴν παρόργισιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας κάμουν μεγάλας προπαρασκευὰς εἰς πόλεμον, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Σιάχ ἀποστελλόμενος πρέσβυς ἔρχεται διὰ νὰ προτείνῃ συμμαχίαν.

Μία φρεγάτα καὶ δύο κορβέτται Ῥωσικαὶ ἐπλησίασαν τὴν 26 εἰς τὸ μέρος τοῦ Καραμπουρνὸυ τὰ ἐκεῖ κατεσκευασμένα νέα ὀχυρώματα ἐπυροβόλησαν κατὰ τῆς μοίρας ταύτης τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου, ἥτις σφοδρῶς ἀντεκανονοβόλησε. Τὰ ὀχυρώματα ἐβλάφθησαν μεγάλως καὶ πολλοὶ τῶν ἐν αὐτοῖς πυροβολιστῶν καὶ ἐργατῶν Τούρκων ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν.

Φαίνεται βέβαιον ὅτι συνεφωνήθη 50 ἕως 60 ἡμερῶν ἀνακωχῇ μετὰ τῶν διαμαχομένων στρατευμάτων, καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ Αἴμου, καὶ ὅτι ἤρχισαν διαπραγματεύσεις ἐν Σούμλα μετὰ τοῦ Κυρίου Φοντῶνος πρώτου Διερμηνέως τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, καὶ τοῦ Νετζίπ Ἐφέντη.

[Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης.]

Ἡ ἐφημερὶς Γαλιγνάνη Μεσσένζερ τῆς 20 Ἀπριλίου Ν. περιέχει τὴν ἐξῆς:

Ἡ τῆς Αὐγούστης ἐφημερὶς ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Ῥωσία, δυνάμει τῆς νεωστὶ ὑπογραφείσης ἐν Λονδίῳ συνθήκης παρ' αὐτῆς, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, παραιτήσεν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας δύο Δυνάμεις τὸν συμβιβασμὸν τῶν δυσκολιῶν τῶν περὶ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἀναφερομένων, ἐπὶ ῥητῇ συμφωνίᾳ, ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ λάβῃ μεγαλητέραν ἑκτασιν ἡγῆς πᾶσά τὴν ὅποιαν ἔχει τὴν σήμερον, καὶ νὰ λάβῃ εἰδὸς τι μοναρχικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Ῥωσία πάλιν ἀναλαμβάνει τὴν ἀκέραιον καὶ ἐντελῆ ἀδελφάν τοῦ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν Μεσόγειον ὡς διαμαχομένη Δύναμις.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς Πετρούπολεως τῆς 15-27 Μαρτίου ἀναφέρει ὡς ἐφεξῆς τὰ περὶ τῆς ἐν Τεχερανίῳ σφαγῆς τοῦ Ῥωσικοῦ Πρέσβευς καὶ τῶν σὺν αὐτῷ:

Ἀπὸ γράμματα ἐκ Τεχερανίου πληροφοροῦμεθα περὶ τρομερὰς τινος καταστροφῆς συμβάσης ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου ἐξ αἰτίας σφοδρᾶς τινος ἐξιδίς γενεμένης μετὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ὑπουργοῦ μας Κυρίου Γριβοῖέδοφ καὶ τινῶν τῶν ἐκ τοῦ ὄχλου. Συνηγμένοι δὲ τινες ὀκνηροὶ ἐμπροσθεν τῆς αἰκίας τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀλληλομαχίας, συνεμέθεζαν ἀνθρώμητοι εἰς αὐτὴν, καὶ μετ' ὀλίγον φανευθέντων τινῶν ἐξ αὐτῶν, συνέδραμεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολλὸν διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς συμπατριώτας τῶν, καὶ θλασάμενοι

τὰς πύλας τοῦ παλατίου, ἀνέβησαν τοὺς τοίχους μ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν τῶν Κοσάκων μας καὶ τῆς Περδικῆς φρουρῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἐχάθησαν τέσσαρες ἄνθρωποι εἰς τὴν συμπλοκὴν, καὶ κατώρθωσαν νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς οἰκίας, ὅπου ὅσοι εὐρέθησαν ἔμπροσθεν τῶν λυσσασμένων ἐκείνων, κατεσφάγησαν. Εἰς μάτην ὁ Σιάχ αὐτὸς, συνωδευμένος καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σελῶ Σουλτάν, γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Τεχερανίου, ἔφθασε μὲ ἱκανὴν ἐνοπλὴν δύναμιν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ διασκορπίσῃ τοὺς στασιαστὰς. Ἀλλ' ἦτο παράκαιρα. Ὁ Κύριος Γριβοῖέδοφ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν εἶχον ἤδη θυσιασθῆ. Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας Κύριος Μαλζόφ, καὶ τρεῖς ἕτεροι ἄνθρωποι, μόνοι διέφυγον τὴν σφαγὴν.

Ὁ Σιάχ, ὁ Ἀβδᾶς Μρζας, καὶ ὅλη ἡ αὐλὴ εὐρίσκονται εἰς μεγίστην ἀμηχανίαν. Ὁ τελευταῖος αὐτοῦ διέταξε πέθος ὀκταήμερον. Ἀνυπόμονος δὲ νὰ μᾶς δώσῃ ὅλην τὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν δίκαιον ν' ἀπαιτῶμεν, μελετᾷ νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦτο εἰς τὸν Κόμητα Πασκεΐτς τοῦ Ἐριβάν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν μετὰ τοῦ Καϊμακάμη, διὰ νὰ δώσωσι πρὸς αὐτὸν ὅλην τὴν λεπτομερῆ περιγραφὴν καὶ ὅλας τὰς διασαφίσεις, τὰς ὁποίας ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς ἤθελε ζητήσῃ περὶ τοῦ φρικτοῦ τούτου συμβεβηκότος.

Συνεισφορά ἐν Μονεμβασίᾳ ὑπὲρ συστάσεως Σχολείου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν ἐλαιοπροσόδων Τοπαλτιοῦ καὶ Βατίκων Κ. Κυριακὸς Κονιζουλεύτης ἐπρόσφερε τὰ ἀπὸ ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων δικαιώματα ἀναβαίνοντα εἰς χρεῖστα 350.

Ὁ Κ. Κυριακὸς Κοσμάκης ἐπρόσφερεν εἰς ὁμολογίαν χρεῶς καδασοῦ πρὸς αὐτὸν τῆς κωμοπόλεως Βατίκων Γρ. 530.

Παναγιώτης Σαραντίτης εἰς χρήματα 100.

Δημήτριος Κοκκινάκης 100.

Νικόλαος Καρᾶς 50.

Παναγιώτης Μαραθαίας 30.

Ἀναγνώστης Στελλάκης 100.

Ἀναγνώστης Γραμματικάκης 50.

Κωνσταντῖνος Σταβάκης 50.

Δημήτριος Παναγάκης 50.

Παναγιώτης Παπαδάκης 50.

Δημήτριος Κουτζουγιάννης 20.

Ἀντωνίος Μιχέλος 25.

Γιαννάκης Τανάκας 25.

Ἀναγνώστης Παπαμιχαλόπουλος 25.

Δήμας Γιαννάκης 20.

Γρηγόριος Μοίρας 50.

Δήμας Μοίρας 40.

Γιωργάκης τοῦ Πάνου Τρίβα 30.

Δήμας Ρουμάνης 18.

Ἰωάννης Μαυριμιχάλης 200.

Ἰωάννης Κρανίδης 60.

Γεώργιος Ἡλιόπουλος 50.

Κωνσταντῖνος Τσαλαβούτας 140.

ὁποίας εἶχον ἐνοικιασθῇ τὸ παρελθὸν ἔτος αἱ πρόσοδοι, παρεχώρησε τὴν σύναξιν τοῦ ἀπομελισσῶν ἐθνικοῦ δικαιώματος εἰς ὄφελος τῆς Σχολῆς συνήχθησαν.

Ἡ κάτωθεν ποσότης

Γρ. 300.

2.163.

Τὸ ὅλον 2,463.

Ἀμφίων.

Πέντε ὀλοκλήρους χρόνους σκληροὶ ἐμφύλιοι πόλεμοι κατεσπάραν τοὺς Θεβαίους, στενάζοντας ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν εἴκοσι ἐρίζοντων ἀναμεταξύ των ἀρχόντων. Κλαυθμοὶ καὶ στεναγμοὶ παντοῦ ἀντήχουν, τῶν φονικῶν ὤπλων ὁ τρομακτικὸς ἦχος δὲν ἔπαυε, καὶ μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἤρχιζον καὶ αἱ ἐρίδες. Οἱ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ, ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὰς ἀσυμφωνίας τῶν πολιτῶν, ὤρμουν εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐλεηλάτουν, ἔκαιον, ἐφόνεον τοὺς ἀπλούς πολίτας, ἄλλοτε ἔσυρον αὐτοὺς εἰς τὴν δουλείαν, ἢ ἔπεμπον μακρὰν τῶν μητρικῶν ἐστιῶν νὰ πωλήσωσιν. Ἀντὶ νὰ σωφρονισθῶσιν ἀπὸ τὰ κακὰ ταῦτα οἱ Θεβαῖται, καὶ ἀφίνοντες τὰς μεταξύ των ἐχθρας νὰ ὀρμήσουν ὁμοφώνως κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς πατρίδος των, ἐξήμουν τὰς ἰδίας πόλεις, ἐγύμνοναν τοὺς συμπολίτας των, καὶ ἐφιλοτιμοῦντο πῶς νὰ ὑπερβῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον κατὰ τὴν σκληρότητα. Αἱ πόλεις κατήντησαν ἐρείπια καὶ ὠμοιάζαν μὲ κατοικα. μᾶλλον ἀγρίων θηρίων εἰς τὰς ὠραίαις καὶ καρποφόρου, πεδιάδας, ἠΰξαναν μόνον ἄκανθοι, ἄξιος καρπὸς τῆς διχονοίας ἐν συντόμῃ τὰ κακὰ ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ ζωὴ ἐνομίζετο κατάστασις ἀθλία, καὶ καθεὶς ἐπεθύμει τὸν θάνατον. Εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐφάνη ὁ Ἀμφίων.

Προικισμένος ἐκ φύσεως μὲ βαθὺν νοῦν καὶ καλὴν καρδίαν, καὶ φωτισμένος ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν σοφίαν, ὡς ἄγγελος εἰρήνης, παρουσιάζεται εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην ὥραν ἐν μέσῳ τῶν συμπολιτῶν του, ἐπιθυμῶν νὰ φιλιώσῃ αὐτοὺς, καὶ εἰσάξῃ ἐκ νέου τὴν εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν εἰς τὴν φιλότατην πατρίδα του, ἥτις μέχρι τοῦδε ἦτον κατασχισμένη εἰς μέρη. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δὲ εὐκολώτερον τὸν σκοπὸν, ἦνωσε μὲ τὰς σοφὰς του συμβουλάς καὶ τοὺς θελκτικὸς ἦχους τῆς λύρας.

Τὸ πρᾶν καὶ ἡμερον ἦθος τοῦ Ἀμφίωνος, ἡ σεμνότης, αἱ πατρικαὶ καὶ σοφαὶ συμβουλαὶ του διώχνουσι τοὺς μαύρους σκοποὺς τῶν Θεβαίων, καταπραΰνουσι τὸ ἀμοιβαῖον μίσος, τὸ ὁποῖον ἐσπινθηροβολοῦσεν ἀκόμη εἰς τὰ βλέμματα, καὶ εἰσάγουσι τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην. Ὅλοι οἱ πολῖταις ἐκτείνουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ἀσπάζονται ἀμοιβαίως, καὶ λησμονοῦντες τὰς πρῶτας ἐχθρας των, συσταίνουσιν ἤδη φιλικὰς χορείας νέον γλυκὺ αἶσθημα λάμπων εἰς τὰ βλέμματα αὐτῶν, ἐφιλίονε μὲ τὴν εἰρήνην, ἥτις μέχρι τοῦδε ἦτον ξένη εἰς τὰς καρδίας των. Πῶς! ἔλεγον μὲ θάυμασμόν οἱ Θεβαῖται, εἴμεθα ὁμοῦ καὶ δὲν μαχομέθα; ἡ φιλία εἰσεχώρησεν εἰς τὰς ψυχὰς μας, ἡ τάξις καὶ πειθαρχία ἔγεναν τώρα προσφιλεῖς; Βαθὺ καὶ ἀνέκφραστον σέβας, ἄδολον καὶ εἰλικρινὴ ἀγάπην συνέλαβον ὅλοι πρὸς τὸν σοφὸν καὶ ἀγαθὸν συμπολιτὴν των, αἰτίου τῶν καλῶν τούτων, καὶ διὰ νὰ δείξωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των, περικυκλόνουσιν αὐτὸν, ἐπαινοῦσιν, ἀσπάζονται καὶ βρέχονται μὲ δάκρυα. Ὁ Ἀμφίων διὰ νὰ στερεώσῃ ἐτι τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν πατρίδα του, πλησιάζει καὶ ἡμᾶς οὐκ ἀπολλομένην, ἔχετε ἀμοιβαίαν ἀγάπην, ἀγαπᾶτε τὴν εἰρήνην, καὶ φεύγετε

Περὶ πλεόν ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία ἐξ ἐνόματος τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὰς

τῇ ἀργίᾳ εἰς αὐτοὺς τοὺς τρεῖς συντόμους κανόνας
στρέφεται ἡ ἀνθρωπίνη εὐδαιμονία πιστεύσατε εἰς τοῦτο
τὴν εἰρήν μου.

Ἀγαπᾶτε, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἐὰν θέλετε νὰ εἰσβαί-
νῃτε εἰς τὸν λόγον τοῦτον ἐμπεριέχεται ὅλη ἡ πολιτικὴ
καὶ ἡ θρησκεία. Ἡ ἀγάπη ἐκτελεῖ περισσώτερον ἀπ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ
ὁ νόμος· αὐτὴ ἐμπνέει γενναῖα καὶ ὑψηλὰ φρονήματα, κατορ-
θώνει μεγάλα καὶ ἀπίστευτα ἔργα, ὑψώνει τὸν ἄνθρωπον
ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον, στερεώνει τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστυ-
σίαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἀπομακρύνει τὰς ἐχθρας καὶ
κινήτους ἀπὸ τὰς πόλεις, καὶ διατηρεῖ εἰς αὐτὰς τὴν κοι-
νὴν τοσταθμίαν. Μάθετε δὲ ὅτι ἐκεῖ βασιλεύει μόνον
ἡ ἀγάπη, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀρετὴ· χωρὶς αὐτῆς ἀληθὴς
ἀγάπη δὲν ὑπάρχει. Οἱ κακοὶ ποτὲ δὲν ἔχουν ἀναμεταξύ
τῶν ἀγάπων καὶ φιλιῶν, καὶ ἂν ποτε ἡ ληστεία ἐνώση αὐ-
τοὺς, ἡ διαμοίρασις ὁμως αὐτῆς ἐπιφέρει πάντοτε τὴν
ἐχθραν καὶ φόνον.

Ἀγαπᾶτε τὴν εἰρήνην, μητέρα τῆς εὐδαιμονίας τῶν
ἐθνῶν· αὐτὴ μεγαλύνει τὰς πόλεις, ἐγείρει χωρία, καὶ ὑψώνει
μεγαλοπρεπεῖς καὶ λαμπρὰς οἰκοδομὰς. Ὅπου ὁ πόλεμος
νομίζεται μᾶστιξ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖ ἀνθεῖ τὸ ἐμπόριον, τὸ
ὅποιον εἰσάγει τὴν ἀφθονίαν καὶ πλοῦτον εἰς τὰς πόλεις,
τελειοποιοῦνται αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι, τῶν ὁποίων τὸ
φῶς διώχνει τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, καθαρίζει τὸν νοῦν ἀπὸ
τὴν τυφλὴν δεισιδαιμονίαν καὶ ἐξημερόνει τὰ ἄγρια καὶ
βάρβαρα ἦθη. Ὁ φιλόπαικος γεωργὸς ὑπὸ τὰς πτέρυγας
τῆς εἰρήνης ψάλλει τὰ καλὰ τῆς Διὸς· ὁ δὲ νέος ποι-
μὴν βόσκει ὑπὸ τὸν ἥχον τοῦ θηλυτοῦ αὐλοῦ τὰ ποιμνία
τοῦ· ἡμερίζει τὰς κοιλάδας καὶ ὄρη ἀπὸ τὰ ἐρωτικά καὶ
ἀθῶά του ἄγρια. Πόσους ὠρεοὺς κήπους, ἀμπελούς
καὶ λιβάδια θὰ ἴδῃτε νὰ στολίσωσι τὰς καρποφόρους,
ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν πεδιάδα σας!

Ἀγαπᾶτε, ἀγαπᾶτε τὸν κόπον. Διὰ νὰ χαίρεται τις
τὴν ζωὴν, πρέπει νὰ κοπιᾷ· χαυνότης καὶ δυστυχία εἰσὶν
ἀχώριστοι σύντροφοι τῆς ἐπονιδί· τοῦ ἀργίας· χωρὶς τοῦ
κόπου ἀληθὴς ἡδονὴ δὲν ὑπάρχει, αὐτὸς διατηρεῖ τὴν υἱείαν,
φυλάττει τὰ καλὰ ἦθη, καὶ κλείει τὸν δρόμον πρὸς τὴν
καρδίαν τοῦ ἐλαττώματος. Πόσαι κακίαι δὲν θὰ ἦσαν
γνωσταί, πόσαι ἀρρώστιαι δὲν θὰ ἐβασάνιζον τὸ ἀνθρώπινον
σῶμα, ἂν ὅλα τὰ ἔθνη ἠγάπων τὸν κόπον.

Αἱ σφαῖραι συμβουλῶν τοῦ Ἀμφίωνος ἐστεφανώθησαν με-
τὰ τὴν εὐτυχὴν ἐκβασιν τοῦ σκοποῦ του. Αἱ ἀκανθοὶ ἐξαλειφ-
θήσαν, τὰ ἐρεῖπια ἀνωρθώθησαν, τὸ ἐμπόριον ἤρχισε
νὰ ἀναλαμβάνει τὴν πρώτην του δραστηριότητα, νέαι πόλεις
ἀνηγέρθησαν εἰς τὴν Βοιωτίαν, πανταχόθεν συνέρρεον ξένοι,
καὶ τὰ μεγαλοπρεπεῖα καὶ ὑπερῆφανα τείχη τῶν Θηβῶν
ὑψώθησαν.

Τοῦτος ἔδοξεν ὁ τόπος οὗτος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα·
ἐκθάρσα ἀπὸ τὴν λάμψιν καὶ εὐτυχίαν τῶν Θηβῶν ἡρώτων
τὰ πλησιόχωρα ἔθνη. Ποῖος θαυμάσιος νοῦς ἐστερέωσε
μεταξύ σας τὴν εὐτυχίαν; ποῖον μέσον μετεχειρίσθη ὁ
σεφὴς συμπολίτης σας, διὰ νὰ προξενήσῃ εἰς τόσον ὀλίγον
καιρὸν τόσας πολλὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας; Ὅλίγας
συμβουλὰς, ἀπεκρίθησαν οἱ εὐτυχεῖς Θηβαῖοι, μᾶς ἔδωκεν,
ἀπλῶς μὲν, ἀλλ' ἡ εὐτυχία θέλει εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ

ἡμᾶς, ἐν ὅσῳ ἀκολουθοῦμεν ταύτας. Εἰπέτε μας, ἐπανελάβον
τὰ ἔθνη, ἐξηγήσατέ μας εἰς τί ἐπιστηρίζονται αὐταί; Εἰς
τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην, ἀπεκρίθησαν οἱ Θηβαῖοι, εἰς τὴν
ἀγάπην τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφυγῆς τῆς ἀργίας.

Ἐν Αἰγίνῃ, 1829 Μαΐου 8.

Γεώργιος Πραντῶνας.

Πρὸς τὸν Κύριον Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα
σας ὅτι κόρη τις ὀνόματι Καλίτσα, θυγάτηρ Ἀλεξάνδρου Φα-
νουργη καὶ Μαρίας μετὰ τὸ ἐπώνυμον Ὑψιράδες, γεννημένη εἰς τε-
χωρίον τῆς Κρήτης ὀνομαζόμενον Ἀποδοῦλη, ἢ Ἀποθούλη, ἀρ-
παγείσα ἀπὸ τοὺς Τούρκους εἰς τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐπανα-
στάσεως, ἐνδεκαετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ μόνη θυγάτηρ τῶν γονέων
τῆς, εὐρίσκεται ἤδη εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐλευθερωμένη παρά τινος
τῶν ἐκεῖ φιλανθρωπῶν χριστιανῶν, ἐπιθυμούντος ἤδη νὰ γνω-
στοποιηθῶσιν οἱ γονεῖς, ἢ ἄλλοι ζῶντες συγγενεῖς τῆς αἰρημέ-
νης, ἐκ τῶν ὁποίων, ἐάν τις εὑρεθῇ, ἂς παρήρσιασθῇ προσωπι-
κῶς, ἢ διὰ γραμμάτων ἂς ἀγροικηθῇ μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων
ἐδῶ εἰς Σύραν, οὔτινες θέλει λάβωσι τὴν φροντίδα νὰ τὸ γνω-
στοποιήσωσι πρὸς ὅντινα ἀνήκει εἰς Ἀλεξανδρείαν. Ἡ εἰρημένη
ἦτον μόνη θυγάτηρ τῶν γονέων τῆς, διότι τρεῖς ἄλλαι ἀδελφαί
τῆς, Ἀντίσα, Ἐριανούσα καὶ Παρασκευὴ ἦσαν προαποθαρμμένα·
εἶχε δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφὰς ὀνομαζόμενους, Σταυρούλην, Γιαν-
νάκη, καὶ τὸν μικρότερον ἡλικίας 30 μηνῶν Κωνσταντῖνον, ἢ
δὲ μῆτηρ τῆς Μαρίας εἶχεν ἓνα ἀδελφὸν ὀνομαζόμενον Γιάννην
Μιχαὴλ Δάσκαλον, καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου ὀνομάζετο
Παπὰ Γιάννην, μετὰ τὴν οἰκαγένειαν τοῦ ὁποίου ἐπειδὴ καὶ εἶχε
στενὴν σχέσιν, συμπεραίνει ἡ κόρη Καλίτσα, ὅτι ἦτον συγγε-
νεῖς τῆς μητρὸς τῆς.

Ταῦτα εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κόρης Καλίτσας ἵκανὰ νὰ
πληροφορήσωσι τοὺς συγγενεῖς τῆς, ὅπως εὐρίσκειται ζῶν.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 9 (21) Ἀπριλίου 1829.

Γούσιος καὶ Συντροφία.

Σημεῖωσις τοῦ Συντάκτου.— Θαυμάζομεν πῶς ὁ ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἔχων τὴν ἀπελευθερωμένην κόρην δὲν τὴν ἐπέμψεν με-
τὰ τοὺς νεωστὶ σταλέντας ἐτέρους ἀπελευθερωμένους ἀνταῦθα, ὅπου
ἡδύνατο ὀρηγορώτερά νὰ γνωρισθῇ, καὶ εὐκολύτερά νὰ βεβαι-
ωθῇ καὶ αὐτὴ περὶ τῶν συγγενῶν τῆς.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.— Εἰς τὰ πρωτοεκδοθέντα φύλλα τοῦ Ἀρ.
36 τῆς Ἐφημερίδος, Σελ. 140 Στὴλ. β. Στίχ. 34 διορθώσα-
το «καὶ Κάρολον» εἰς «ἐπὶ Κάρολον».